бѣлвем, в. бѣлѣя

бѣлвриам, чрувам гл. мигкр. от бѣлвря.

бѣлвря, — ре та (та) умал. от бѣлвг

бѣлврвамье (то) от бѣлвриам.

бѣлврка

бѣлвриам, аю, — и (ѣта) от бѣлвря, когато ся бѣлвр-
ли, и който е с'ѣдно бѣлвриам. в. бѣлвриш.

бѣлвриш гл. д. в. бѣлвря.

бѣлврчувам

бѣлвриса (ша) бѣлвг направен на нѣщо, за да
се позлава ~~ша~~ да са напдря лесно: бѣлвсе прате-
ник с'червена бѣлврка на сунцата. р. 48. Ка не
върви низ гората, бѣлвруваи дръво, камен, и пак на
зад да се върнеш, по бѣлврки, пак не найдиш... Нел
зарош сиина роса, та си изми бѣлврките, що бѣ-
лври дръво, камен. 2) Забѣлѣзване, съзнаване,
тъжко му припадаше, кога суровий сопаник
на нѣщата му правеше някои безчисленни
бѣлврки. Зк. 165. бѣлврката в'кичката мах-
ни сега незнам кое ще се чете. Аз направя
бѣлврките.

бѣлвче (то) — чета (та) тоерг що е бѣлвре умл.
от е бѣлвг.

бѣлвичка (ка) умл. от бѣлвика

бѣлвзау (ва) — умал.

бѣлвря, ли, — ли, 1) търся бѣлвг, 2) забоме-
дим търся на умна си.

бѣлвриам, гл. д. 1) търся нѣщо бѣлвг, пра-
вя на нѣщо бѣлвг. 2) затоплевам що видя
и чуя. Аз ~~ся~~ все бѣлвзвах кои какво прави

бѣлвзанье (то) от бѣлвзвам, 1) търсенье бѣ-
лвг. 2) затоплеване.

бѣлвие (то) ~~ново~~ в. бѣлвянье.

бѣлвя, гл. ср. 1) ставам бѣл, побѣлвам; бѣлвеки ко-
сата: Дунаве Дунай Дунаве, седам години дата-
чета, от седим сетни да заТрѣш, дати трисъхне
водата, дати бѣлвя песъко, дати изтъкат ри-
бите в. В. 253. 2) кадвасе тонѣкога за нѣщо бѣл.
Дисмъ кога си чуди бѣлвя в. избѣлвя.

бѣлвя се, гл. об. 1) кога се види изгдѣ нѣщо бѣл,
сѣдъ се бѣлвя на Витоша. Чешмата се бѣлвя
от далеч. бѣлградо що ми се бѣлвеш. М. 375.
бѣлградо що се не бѣлвеш, кажто се бѣлвеше,
— кик да се бѣлвя. Ч. 297. Срѣдце се и без се в
бѣдрий стичи: Че ми се драго, чоло ле, кога го-
пака обвеся, ризата да му бѣлвя, порчетъ
да му се вде. Д. 29. Като ме, бурнеш, обвеся, ми-
зата да ми извади, да ми се бѣлви ризата,
Д. 49. що бѣлеч, що бѣлеш на врѣх бѣли бѣлощица. М. 19.

бѣлзи по снагата на дѣвето, що трѣба да се на-
мокрят с'кърпа. Л. Д. 1870. р. 98. Обмурдло родено
дѣте трѣбва да се потопрѣва, докле — да се
покрие с'мъртви бѣлзи по снагата му —
р. 98. 5) токизване, трокобене, трѣдъ знамено
вание и дъно на доспрѣ или на бѣлг. Товиче
до бѣр бѣлзи; то зи е лош бѣлзг. не е на хуега-
во

бѣлзриам. в. бѣлзрям.

бѣлзрита, аю, — и (ѣта) забѣлзрем, бѣлзреш
дѣте лизрко дѣте, дѣте бѣлзрито. На гъ-
рдину ясна месечина, на глава му лѣтно
ясно сѣнце. М. 269. Са ми се дворье бѣлз-
рити. Среде дворье имам бѣла чешма.
М. 239. Мойта дворе ми ся бѣлзрити, срѣ
да дворье три тъмни стогови. В. 355.

бѣлен-а-о — ка, кажто ся бѣлили

бѣленье то

бѣлесав — бѣлизникав

бѣлец ца (мирск. човѣк

бѣличок чка чко

бѣлизникав — бѣлизнав

бѣлизнав — возбѣл, бѣлеш

бѣлилник

бѣлило

бѣлитъчий

бѣлилное древо

бѣлим (ма) из бѣлих обѣлих

бѣлисване

бѣлина

бѣличок

бѣлкин (ка) мирки ня мирка ме

бѣлобор — бѣлака

бѣлнасе